

RIDEBANEDEKKE

Underlaget på ridebane og ridehall må gi tilstrekkelig støtdemping og samtidig ha gode friksjonsegenskaper. Bunnens består av drenerende masse med eventuelle dreneringsrør. Over dette legges et bærelag og på toppen legges det vi kaller topplag. Underlaget skal ikke være for hardt eller mykt. For få til en fjæring er det viktig at det blir tilført materiale med denne effekten. Man må bestemme før man bygger om denne fjæringseffekten skal være i topplaget eller bærelaget. Hardt underlag belaster benstrukturen, mens mykt underlag belaster sener og bånd. Underlaget skal også være støvfritt. Når man skal velge underlag velger man avhengig av klima, jordsmonnet der man bor, og hva man skal bruke ridehallen eller ridebanen til.

Sand: drenerer godt, men binder seg når det er vått. Når den er tørr kan den oppleves som løs å ri på. Sand varierer mye i størrelse og fasong. Runde partikler ønsker man ikke å bruke da de ikke gir et stabilt underlag. Sand som er mindre enn 0,1mm i diameter støver mye og pakker seg lett.

Flis: finkuttet flis egner seg som godt baneunderlag. Treverk er et organisk materiale som holder godt på fuktigheten. Flisa er fjærende og gir god støtdemping. Flisa skal være kuttet i egnet størrelse, høvelspon er ikke egnet. Furufлис råtnes saktere og ligger bedre i underlaget. I tillegg krever flisa mye vedlikehold, med rett vanning og god drenering. Flis fryser når det blir kaldt.

Gummi: opphakkert eller revet gummi kan blandes i underlaget for å forhindre at det blir hardt og det skaper ikke støv. Gummi er nesten tre ganger lettere enn sand, og dette gjør at underlaget blir lettere og mer porøst. Gummi er egnet til de kalde årstidene for å forhindre at underlaget blir for hardt fordi gummi aldri fryser. For mye gummi i underlaget kan skape for mye elastisitet for hestene.

Fiberblanding: dette underlaget er lyst og har gode støtdempende egenskaper uten å bli for mykt. Fiberblandingen består av finkornet, lys og skarp sand. Sandkornene i slik sand er ikke runde, men kantete, noe som skaper et stabilt dekke. I tillegg er det blandet inn oppmalt fiberduk som holder strukturene sammen og skaper støtdemping. I starten må dette underlaget vannes en del og harves jevnlig. Det er dette underlaget som benyttes ved de få store innendørs stevnene i Norge.

Fordeler: Flis er et organisk materiale. Har fjærende egenskaper og gir god støtdemping. Finkuttet flis egner seg godt som baneunderlag

Ulemper: Dyrt og vanskelig å få tilgang til nok flis. I motsetning til andre baneunderlag råtnes flisa gradvis. Flisa kan bli glatt når det er kaldt da den fryser ved kalde temperaturer. Den trenger mye vedlikehold.

For hardt → Det er et lett problem å løse. Løses med regelmessig harving og vanning. Man kan også blande inn flis eller gummi i topplaget for bedre støtdemping

For mykt/dypt → Dersom underlaget er for dypt kan dette skape store belastninger på sener og ligamenter. For å få underlaget hardere kan man vanne hyppigere evt. fjerne noe av det eksisterende underlaget eller tilføre leirjord.

Vått og glatt → Dersom man harver opp vått underlag regelmessig vil det hjelpe til på uttørkingsprosessen, men for å bli kvitt problemet må man gjøre noe med de underliggende lagene som grøfter og drenering.

Støv → For å løse problemer med støv kan man ha bedre ventilasjons system og vanne, eller blande inn større sandpartikler, evt. blande inn organisk materiale som f.eks. flis. Dette vil holde underlaget fuktig og dempe støvet. I noen tilfeller kan det tilsettes organisk olje for å bekjempe støv problemet.

Frost → Salt kan påføres for å hindre at banen fryser, men dette kan virke uttørrende på hestens hover og føre til rust på harven som brukes på banen. God drenering hindrer vannansamlinger på banen slik at banen holder seg myk og frostfri til en viss grad. Innblanding av gummi er også effektivt mot hardt underlag som følge av lave temperaturer.